

Warszawa, 26 kwietnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

B428 17/02

KA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24634.

Kl. 11 e, 28 05.

Birger Aagaard
(Oslo, Norwegja).

Szafka kartotekowa.

Zgłoszono 6 września 1934 r.

Udzielono 4 marca 1937 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy pionowej szafki kartotekowej, zaopatrzonej w jedną lub kilka szufladek lub skrzynek, w których umieszczane są kartki, oraz w wózek. Wózek ten umożliwia przesuwanie skrzynki w kierunku poziomym oraz opuszczanie kartek ze zwykłego położenia w położenie drugie, w którym kartki znajdują się niżej poziomu górnej powierzchni podstawki, podtrzymującej kartki w skrzynce. Gdy wózek jest wysuwany ze skrzynki, kartki są zsuwane poprzez przednią krawędź podstawki w ich położenie dolne.

Przedmiot wynalazku stanowi szafka kartotekowa, w której przesuwanie skrzynki, zawierającej kartki, ze zwykłego położenia górnego do położenia dolnego jest u-

łatwione. W tym celu skrzynka jest podtrzymywana na wózku zapomocą narządów sprężynujących, przychem ścianka przednia skrzynki jest jednocześnie ścianką przednią skrzynki kartotekowej, tak iż zapomocą uchwytu, umieszczonego na tej ściance, wózek może być przesuwany w kierunku poziomym, jak również i w kierunku pionowym ku dołowi wbrew przeciwdziałaniu narządów sprężynujących, przychem krawędź górna przedniej ścianki skrzynki zostaje ustawiona poniżej górnych krawędzi kartek, znajdujących się na podstawie, co jeszcze bardziej ułatwia przeglądanie kartek.

Inną cechą wynalazku stanowi zastosowanie środków, zapomocą których wózek

skrzynki może być wyciągany z szafki kartotekowej powoli lub stopniowo, w celu ułatwienia przeglądania kolejnych grup kartek.

Zgodnie z tą cechą wynalazku z wysuwaną skrzynką skojarzony jest zespół narządów, zawierający gałkę, przymocowaną do pręta, która za pośrednictwem stożkowych kółek zębatych obraca koło zębate, zazębiające się z zębatką, wobec czego wózkowi może być nadany posuw dostatecznie powolny i dokładny w celu opuszczania kolejnych kartek z ich położenia górnego w położenie dolne.

Inną cechą wynalazku stanowi skojarzenie z wózkiem taśmy, na której opierają się dolne krawędzie kartek, wskutek czego unika się tarcia pomiędzy dolnymi krawędziami kartek i podstawką.

Na rysunku uwidoczniiono przykład wykonania wynalazku, przychem fig. 1 przedstawia pionowy przekrój podłużny szafki kartotekowej ze skrzynką w położeniu dolnym, wysuniętą częściowo z osłony, przychem część kartek została przesunięta również w położenie dolne w celu odsłonięcia pewnej liczby kartek następnych, fig. 2 — przekrój podłużny ze skrzynką podniesioną i wsuniętą do osłony, fig. 3 — przekrój poprzeczny wysuniętej szafki kartotekowej; fig. 4 — przekrój poprzeczny szafki kartoteki podniesionej; fig. 5 — widok z przodu czołowej ścianki skrzynki, a fig. 6 — przekrój podłużny, uwidoczniający sanki wraz z rozprężonym mechanizmem do opuszczania i podnoszenia skrzynki oraz skrzynkę, odłączoną od sanek.

Na rysunku cyfra 1 oznacza osłonę szafki kartotekowej, na której dnie umocowana jest podstawka 2, posiadająca pochyłą ściankę czołową 3. W osłonie tej umieszczone są sanki 4, które mogą przesuwac się poziomo w prowadnicach 5. W ramie sanek 4 osadzona jest skrzynka 6 z kartkami 7, ustawionymi w przybliżeniu pionowo. Skrzynka 6 z obu stron opiera się o sanki

za pośrednictwem dwóch prętów 8, skrzyżowanych ze sobą i w miejscach skrzyżowania połączonych przegubowo, wskutek czego w czasie wznoszenia się w kierunku pionowym skrzynka pozostaje zawsze w położeniu poziomem. Przednie końce dolne tych prętów zapomocą przegubów 10 są przyłączone do ramy sanek, dolne zaś tylne końce tych prętów są zaopatrzone w kółka 11, toczące się po poziomych częściach ramy.

Skrzynka 6 posiada wystające wbok listwy, któremi opiera się na górnych końcach prętów 8, przychem skrzynka ta w przedniej części na obu bokach jest zaopatrzona w trzpieńki 12, które mieszczą się we wgłębieniach 13a prętów 8, podczas gdy tył skrzynki opiera się na dwóch wałkach 13b, umieszczonych na tylnych górnych końcach prętów 8. Po tych wałkach skrzynka ślizga się podczas podnoszenia się lub opuszczania. Tylne górne końce prętów są połączone ze sobą zapomocą poprzeczki, przeprowadzonej za tylną ścianką skrzynki i przeznaczonej do usztywniania zespołu skrzyżowanych ze sobą prętów. Pomiedzy górnymi końcami każdej pary prętów umieszczona jest ściągająca sprężyna 14, obliczona tak, aby utrzymywała skrzynkę wraz z kartkami w położeniu górnym. Podnoszenie się skrzynki do góry jest ograniczone zapomocą zatrzymaków 15, które są umieszczone po jednym na każdym boku sanek i o które opierają się odpowiednie pręty, skoro skrzynka dochodzi do swego górnego położenia.

W położeniu dolnym skrzynka zostaje zaryglowana zapomocą zamknięcia w postaci dociskanego sprężyną haczyka 16a, zahaczającego się o dno sanek; haczyk ten jest zwalniany zapomocą poruszanej ręcznie gałki 16b, osadzonej w uchwycie 28, umocowanym na czołowej ściance skrzynki.

Na podstawie 2 umieszczona jest taśma 17, której tylny koniec jest przymocowany w miejscu 18 do tylnej ścianki sanek 4. W

przedniej części podstawki taśma jest przesunięta przez szczelinę podstawki i poprowadzona po wałku 19, a następnie po wałku 20, i jest przymocowana u dołu do przedniej ścianki 21 sanek.

Gdy wózek jest przesuwany, taśma przesuwa się względem podstawki, odłączając od niej kartki.

W pobliżu dna skrzynki umieszczony jest wałek 22, obracany zapomocą gałki 23. Za pośrednictwem stożkowych kółek zębatych 24 obrót wałka 22 jest przekazywany wałkowi poprzecznemu 25, który jest umieszczony w tylnym końcu skrzynki i na którym osadzone jest koło zębate 26, zazębiające się, w razie opuszczenia skrzynki (fig. 1), z zębatką 27. Podstawka 2 jest osadzona w osłonie tak, iż może wykonywać pewien ograniczony przesuw w kierunku podłużnym względem osłony. Dzięki zastosowaniu sprężyny 29, która podczas wysuwania skrzynki umożliwia niewielki przesuw podstawki ku przodowi, opuszczanie kartek skutecznia się już poza obrebbem osłony.

Sposób posługiwania się kartoteką według wynalazku jest następujący. W skrzynce 6 umieszcza się pewną liczbę kartek, które utrzymuje się w położeniu pionowym np. zapomocą podpórki, umieszczonej za kartkami, przy pomocy umieszczonych w skrzynce przegródek lub też w inny dowolny sposób. Kartki mogą być wyposażone w znany sposób w języczki z oznaczeniami.

W celu odsłonięcia górnej części jednej lub kilku kartek, skrzynkę, znajdującą się w położeniu górnem, wysuwa się tak, aby odsłaniane kartki ustawiły się nad czołową ścianką podstawki, poczem opuszcza się skrzynkę. Skrzynka ta może być wysunięta w dowolne położenie i opuszczona następnie, nawet jeżeli kartka lub kartki, podlegające odsłonięciu, nie znajdują się nad czołową ścianką podstawki; zaleca się doprowadzać skrzynkę aż do jej krańcowe-

go położenia dolnego, w którym ustala się ona samoczynnie.

Po ustawieniu skrzynki w dolnem położeniu wysuwa się ją ku przodowi, bądź pociągając za uchwyt, bądź też obracając gałkę 23, umieszczoną na czołowej ścianie skrzynki, przyczem kolejne kartki szeregu zostają odsłonięte jedna za drugą.

W celu zamknięcia szafki kartotekowej skrzynka musi być podniesiona, co osiąga się przez zwolnienie zamknięcia 16a, wskutek czego skrzynka podnosi się samoczynnie do góry wraz z kartkami, które wtedy znajdują się nad podstawką, dzięki czemu skrzynka może być wsunięta z powrotem do osłony.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Szafka kartotekowa, zaopatrzona w jedną lub kilka szufladek lub skrzynek do kartek oraz w wózek, przesuwany w kierunku poziomym i umożliwiający opuszczanie skrzynek z ich zwykłego położenia do położenia dolnego, w którym dno skrzynki znajduje się poniżej górnej powierzchni podstawki, poprzez której krawędź przednią kartki z położenia górnego mogą być opuszczane do położenia dolnego przez wyciąganie wózka ze skrzynki, znamienna tem, że skrzynka (6) z kartkami jest podtrzymywana na wózku (4) zapomocą podpory sprężynującej (8, 9 i 14), dzięki czemu zapomocą uchwytu (28), umieszczonego na ścianie przedniej, skrzynka może być wysuwana, lub wsuwana, oraz przesuwana ku dołowi wbrew działaniu sprężynującej podpory, przyczem krawędź górna ścianki przedniej zostaje ustawiona poniżej górnych krawędzi kartek, znajdujących się na podstawce (2), co ułatwia przeglądanie kartek.

2. Szafka kartotekowa według zastrz. 1, znamienna tem, że skrzynka jest zaopatrzona w narząd, np. gałkę (23), umocowany na pręcie (22), obracającym za pośred-

nictwem stożkowych kółek zębatach (24) kółko zębate (26), zazębiające się z zębatką (27), wobec czego wózkowi może być nadany ruch dostatecznie powolny i dokładny, aby kartki opuszczały się kolejno z ich położenia górnego do położenia dolnego.

3. Szafka kartotekowa według zastrz. 1 lub 2, znamienna tem, że z podstawką (2) połączona jest giętka taśma (17), pro-

wadzona zapomocą wałków (19, 20) i jednym swym końcem połączona z przednią częścią skrzynki, a końcem przeciwległym — z tylnym końcem skrzynki, w celu zmniejszenia tarcia pomiędzy dolnymi krawędziami kartek i podstawką.

Birger Aagaard.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy

